

[Christmas Møller.]

fra Landbokommissionen haster det med Gennemførelsen, om ikke alt for meget skal slaas i Stykker.

Hasle: Paa mit Partis Vegne skal jeg gøre nogle Bemærkninger om de to andre Lovforslag, der er til Behandling.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Gaar ved Fremsættelsen af disse Lovforslag, og det bekræftedes i Dag af det ærede Medlem Hr. Fisker, at man fra Regeringspartiernes Side i disse Lovforslag ser en Fortsættelse af den Politik, som indlededes ved Kriseforliget af 30. Januar i Aar. Det er nu altid vanskeligt at tale om Fortsættelse af en Politik, naar man ingen Politik har haft, og det er jo det faktiske Forhold, at Regeringen ikke har ført nogen Rente-politik i den Forstand, at den har fulgt en bestemt Linie til Løsning af Vanskelighederne. Det er ikke nogen Fortsættelse af nogen Politik, der her er Tale om, det er tværtimod en Begravelse af den Krisepolitik, som man i hvert Fald *indledede* ved Loven af April i Aar med Støtte af Partiet Venstre.

Det skal fra denne Talerstol understreges, at den Krisepolitik, man der indledede paa Rentelovgivningens Omraade, er blevet en kæmpemæssig Fiasko, og det understregedes i Dag ved det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, at saaledes er Forholdet i Virkeligheden. Det er heller ikke mærkeligt, at denne Politik ikke lykkes; den var en Kamp mod de økonomiske Love, som nu en Gang lige saa lidt som Naturlovene lader sig tilsidesætte. Der var paa det Tidspunkt intet Grundlag for en Konvertering af Landkreditforeningsobligationerne ved de Midler, som Regeringen og Venstre anvendte. Det blev sagt tydeligt og utvetydigt fra denne Talerstol, at det er at stikke Befolkningen Blaar i Øjnene, naar man paastaar, at Landkreditforeningsobligationerne vilde kunne bringes op til Pari ved Loven om den tvungne Nedsættelse af Indlaansrenten. Begivenhederne har paa dette Omraade som paa saa mange andre givet de konservative Synspunkter Ret. Det har vist sig at være fuldstændig umuligt endog tilnærmelsesvis at bringe Landkreditforeningsobligationerne op i Nærheden af Pari.

Det ærede Medlem Hr. Krag efterlyste for lidt siden en Opgørelse over, hvorvidt og i hvilket Omfang Banker og Sparekasser nu havde nedsat deres Udlaansrente i Overensstemmelse med denne Lov. Ogsaa jeg vil paa mit Partis Vegne gerne have Lov til at gøre mig bekendt med dette

Materiale. Men jeg tror allerede nu at kunne forudsige, at den Rentenedsættelse, som man paa denne Basis ventede fra Regeringspartiernes og Venstres Side, vil vise sig ogsaa at være blevet en Skuffelse. Ikke fordi Banker og Sparekasser ikke har fulgt Loven, nej, slet ikke, men af en helt anden Grund, nemlig den, at der er foretaget en Bevægelse indenfor Banker og Sparekasser fra Sparernes Side fra de lavt forrentede Indskud over til højere forrentede. I et meget betydeligt Omfang har Sparerne, navnlig i de københavnske Sparekasser, flyttet Midler, der før stod paa almindelige Sparekassetilkaar, over paa Opsigelse.

Det vil vise sig, naar man faar Materialet frem, at der i Virkeligheden er sket saa store Forskydninger paa dette Omraade, at den Fortjeneste, Sparekasserne skulde have haft ved Nedsættelse af Indlaansrenten, faktisk er absorberet. For de københavnske Bankers Vedkommende er Tendensen gaaet i en noget lignende Retning, idet Bevægelsen der navnlig er gaaet fra Kontokurant-Konto til 1½ pCt. over til Indlaans-Konto med Check til 2½ pCt. Altsaa, indenfor de forhaandenværende Midler og indenfor den Ramme, Loven fastsætter, har Sparekasserne og Indskyderne i meget vidt Omfang udnyttet de højeste Satser i langt højere Grad, end det tidligere har været Tilfældet. Paa dette Punkt vil Udviklingen vise, at noget effektivt har det paagældende Lovkompleks ikke kunnet udrette til Nedsættelse af Renten.

Det var interessant at høre det ærede Medlem Hr. Krag's Tale i Dag. Jeg kunde fristes til at sige til det ærede Medlem, at han skulde have læst de konservative Mindretalsbetænkninger den Gang, de paagældende Forslag var til Behandling; for det, det ærede Medlem i Dag stod og gjorde sig til Talsmand for efter det halve Aars Erfaringer, var netop de Synspunkter, som blev fremhævet fra konservativ Side i de foreliggende Betænkninger. Vi gjorde den Gang gældende, at Mulighederne for Konvertering ikke var til Stede for Landkreditforeningsobligationer. Skulde man naa en Konvertering, maatte man koncentrere Opmærksomheden om Bykreditforeningsobligationerne i de højest forrentende Serier, og man burde indskrænke Krisefondens Virksomhed til dette ene at stimulere Kurserne paa disse.

Under disse Betingelser tror jeg, at der i den forløbne Tid mange Gange vilde have været Chance for at konvertere disse Obligationer. Bankerne har ligget med uforholdsmæssigt store Kassebeholdninger,